

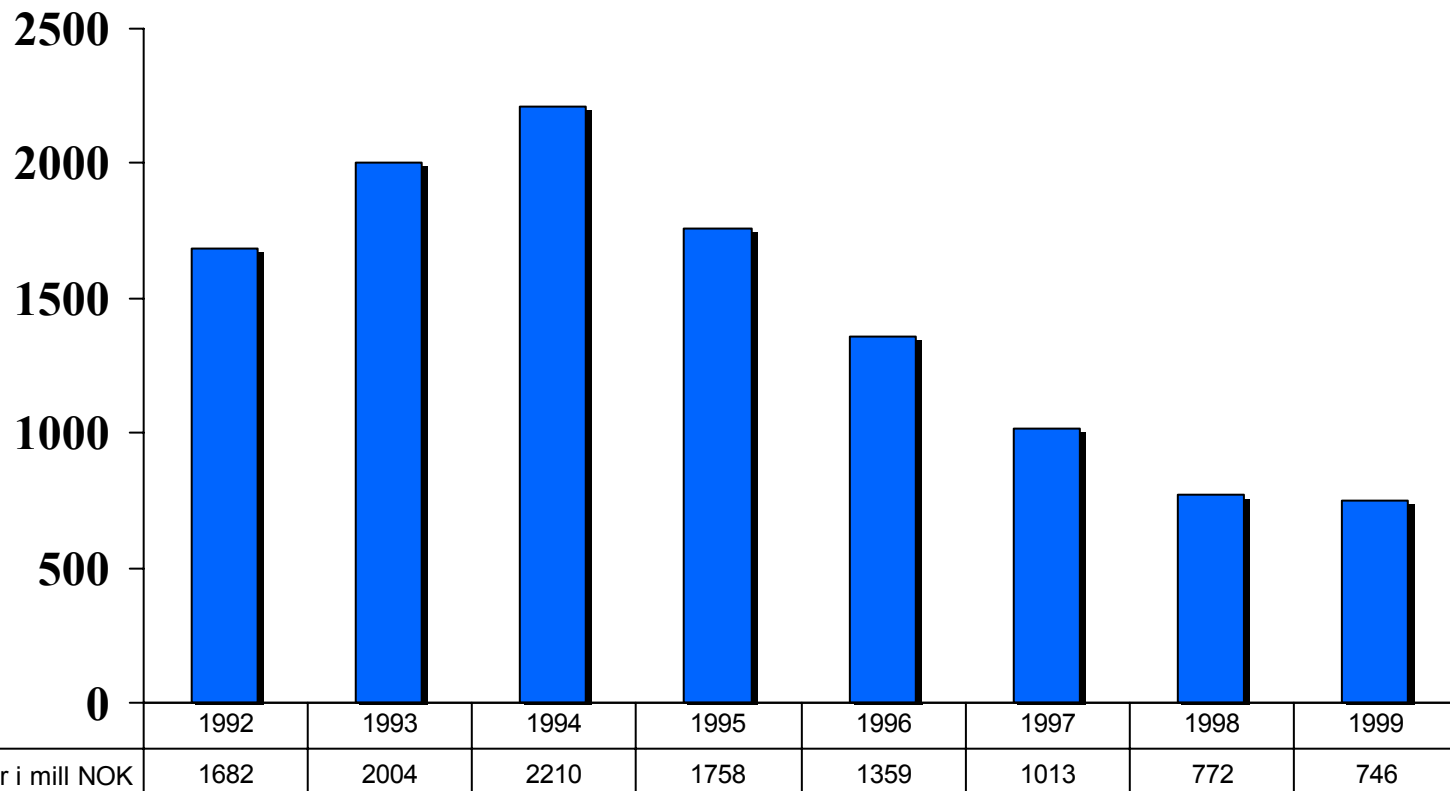
Ligningsdagene i Stavanger 14 og 15 desember 2000

Forsikringer - Rettssaker

Halvor Vefald

Forsikringsutgifter 1992 - 1999

Oljeskattekontoret

Ligningen 1999

- **Inntektstillegg forsikringer kr 35 mill**
- **Innhenting av forsikringsopplysninger**
 - Standardbrev

Kjennelser/dommer

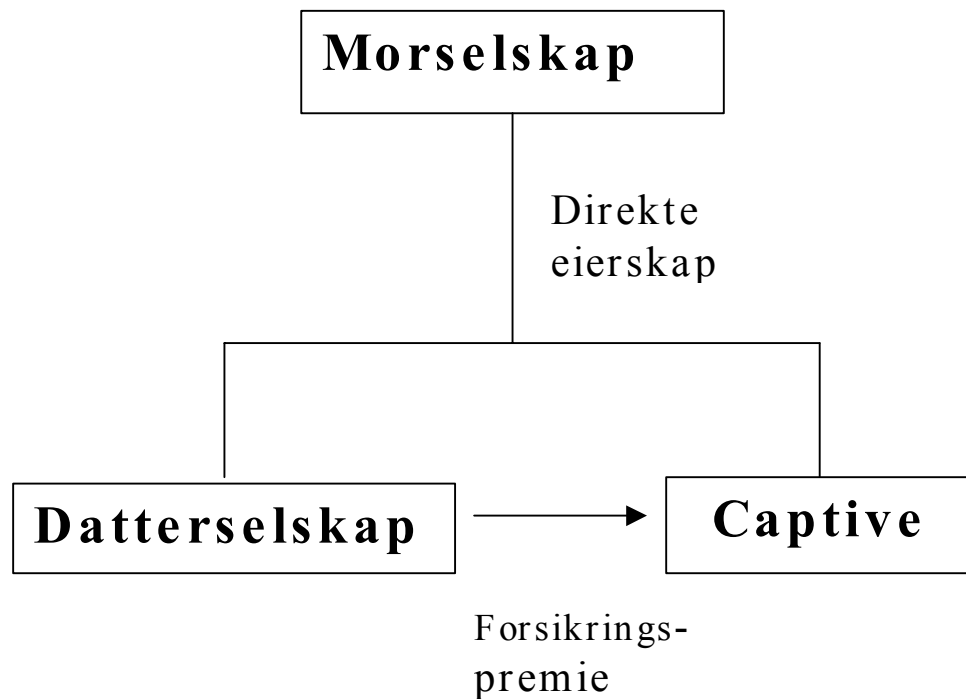
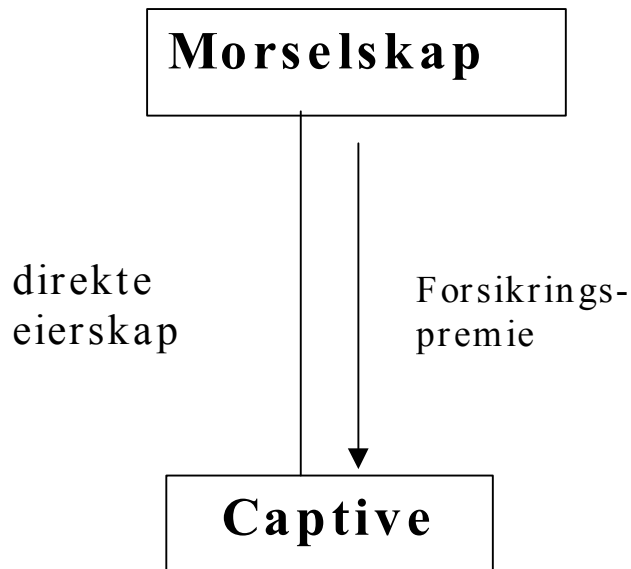
- ◆ Statoil-kjennelsen av 22.9.99
 - ◆ **Byrettsdom av 17.4.00**
- ◆ Amoco-kjennelsen av 11.11.96
 - ◆ **Byrettsdom av 7.5.99**
- ◆ Agip-kjennelsen av 20.3.95
 - ◆ **Byrettsdom utv 1997 side 1216**
 - ◆ **Lagmannsrettsdom 20.12.99**
- ◆ Fina-kjennelsen av 2.12.96
 - ◆ **Byrettsdom av 3.12.99**

Statoil-dommen

Vertikal forsikring

Vertikalt forhold

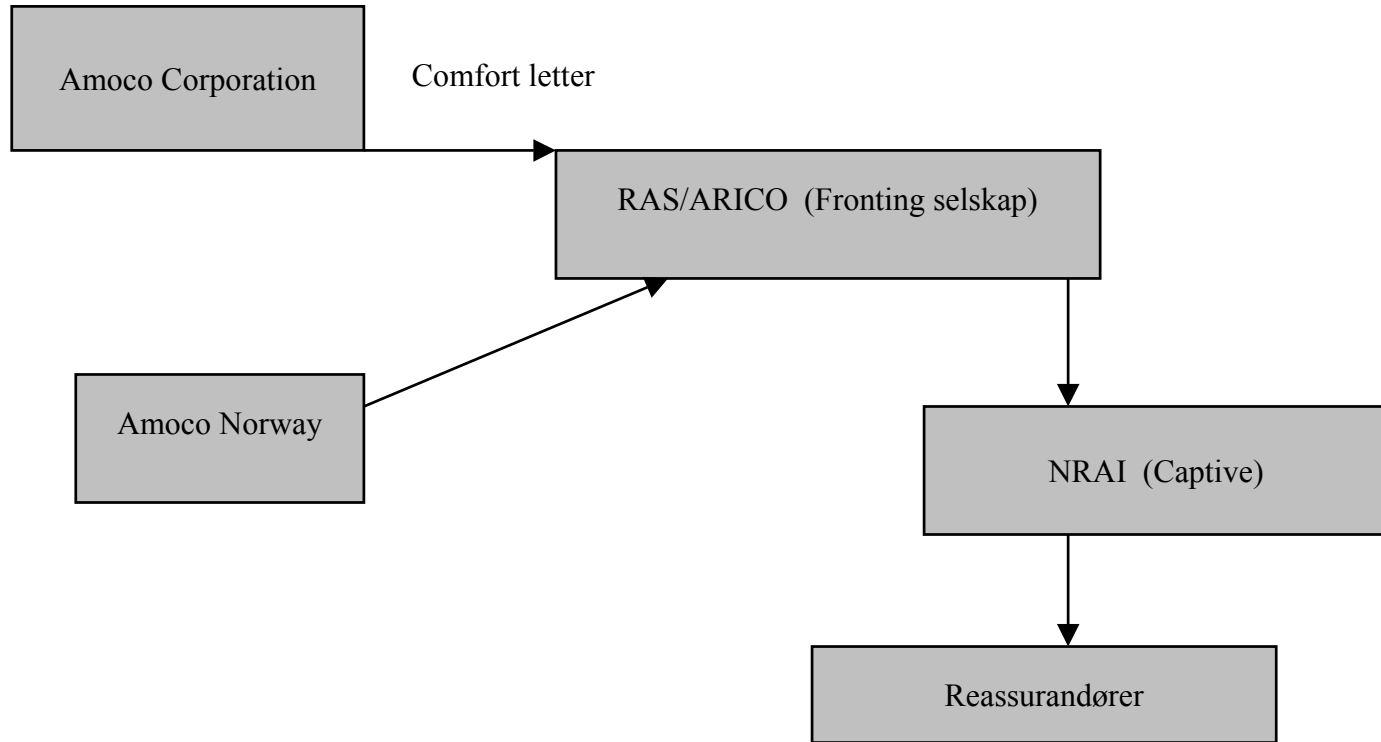

Vertikal forsikring

- ◆ **Retten henviste til Shlumberger-dommen hvor som utgangspunkt ble lagt til grunn at reelle transaksjoner mellom beslektede selskaper får skattemessig konsekvenser som om de var foretatt mellom uavhengige**
- ◆ **Retten fant videre at de formelle og materielle krav ved transaksjonen som Høyesterett hadde oppstilt, forelå i angjeldende sak.**
 - ◆ Avtale som overfører risikoen
 - ◆ Forsikringsgiver hadde evne til å dekke erstatningskrav
- ◆ **Retten fant ikke å tillegge konsekvensen av en økonomisk helhetsvurdering noen vekt, og henviste til at Høyesterett ikke hadde gjort dette i Schlumbergersaken, noe retten tolket dithen at dette ville Høyesterett ha gjort hvis dette var et relevant moment.**

Amoco-saken

Fronting-forholdet

- RAS/AIRCO hadde ikke noen reell forsikringsfunksjon
- Forsikringsopplegget var organisert sentralt i Amocogruppen med en samtidighet i de forskjellige avtaleforhold og avgitte erklæringer
- Forutsetningen for at saksøker og RAS/AIRCO inngikk forsikringsavtalen mente retten var avtalen med NRAI og erklæringene fra AMOCO Company (Comfort letter)
- Disse forhold viste etter retten mening at RAS/AIRCO ikke skulle ha et reelt økonomisk forsikringsansvar

Captiveforholdet

- ◆ **Retten henviste til Schlumberger Rt. 1995 side 124**
 - ◆ Risikooverføring - formell avtale som overfører risikoen til et forsikringsselskap
 - ◆ Dekningsevne
- ◆ **Retten tok som Klagenemnda utgangspunkt i HR's retningslinje om at det vil "være naturlig å sammenligne med det som i uavhengige forsikringsselskaper betraktes som forsikringsmessig forsvarlig ved forsikring av tilsvarende type."**
- ◆ **Eksponeringsprosenten er egenregningsmaksimal i prosent av solvenskapital**
- ◆ **Retten mente at eksponeringsprosenten var et sentralt nøkkeltall i vurderingen av captivets soliditet**

Captiveforholdet forts.

- ◆ **Solvenskapitalen ved begynnelse av forsikringsåret**
 - ◆ Innbetalt men ikke opptjent premie skal ikke inngå
 - ◆ IBNR-avsetning skal ikke inngå
- ◆ **Retten mente at betydningen av eksponeringsprosenten må ses uavhengig av den konkrete sannsynligheten for at skade inntreffer og spørsmålsstillingen var i hvilken grad NRAI var i stand til å dekke den maksimale skade som kunne inntreffe.**
- ◆ **Retten fant på samme måte som Klagenemnda det tilstrekkelig å konstatere at en eksponeringsprosent på 80 eller høyere klart var for høy.**
- ◆ **Med en så høy eksponeringsprosent fant retten det ikke nødvendig å vurdere andre nøkkeltall**

Captivforholdet forts.

- ◆ ***Tidspunkt for vurdering av om solvenskapitalen er tilstrekkelig***
 - ◆ *Oljeskattenemnda la til grunn at tilstrekkelig solvenskapital måtte foreligge ved poliseinngåelsen. Denne mangel kunne ikke "repareres" ved kapitalinnskudd senere i året.*

Prisingsspørsmålet

💧 **Vurderingstemaet**

💧 **Hr uttalte i Schlumberger-dommen**

"Av § 54 første ledd følger det forutsetningsvis at reelle transaksjoner mellom f eks søsterselskaper får skatterettslige konsekvenser som om de var foretatt mellom uavhengige selskaper. Dersom det er grunn til å anta at vederlaget for en tjeneste er påvirket av interessefellesskapet, gir det ikke grunnlag for skatterettslig å se bort fra transaksjonen, derimot for å korrigere vederlaget slik at det vil samsvare med det som måtte antas å ha vært situasjonen uten interessefellesskapet."

Agip - byretten

- ◆ Klagesaken omfattet årene 1982 - 1987
- ◆ Rettssaken gjelder 1986 - 1987
- ◆ Retten hadde bemerkninger til saksbehandlingen
 - ◆ Bruk av taushetsbelagte opplysninger
 - ◆ Bruk av sakkyndige
- ◆ Prissammenligning med andre captive rater
- ◆ Retten kom til at det var lagt uriktig faktum til grunn
 - ◆ ACV-FRV vilkår - Egenandel - Dekning ved innsynkning - OIL dekning
- ◆ Ligningen for 1986 opphevet - men grunnlag for skjønn
- ◆ Ligningen for 1987 opphevet - ny ligning etter påstand

Agip -lagmannsretten

♣ Saksbehandlingen

- ♣ Anonymiserte sammenligningseksempler
- ♣ En klageomgang

♣ Faktumsgrunnlaget - spørsmål om nye opplysninger

- ♣ FRV-/ ACV vilkår - proposjonalitet verdi/ pris
- ♣ Bølgeskadedekning

♣ Prissammenligningsmetoden anvendt

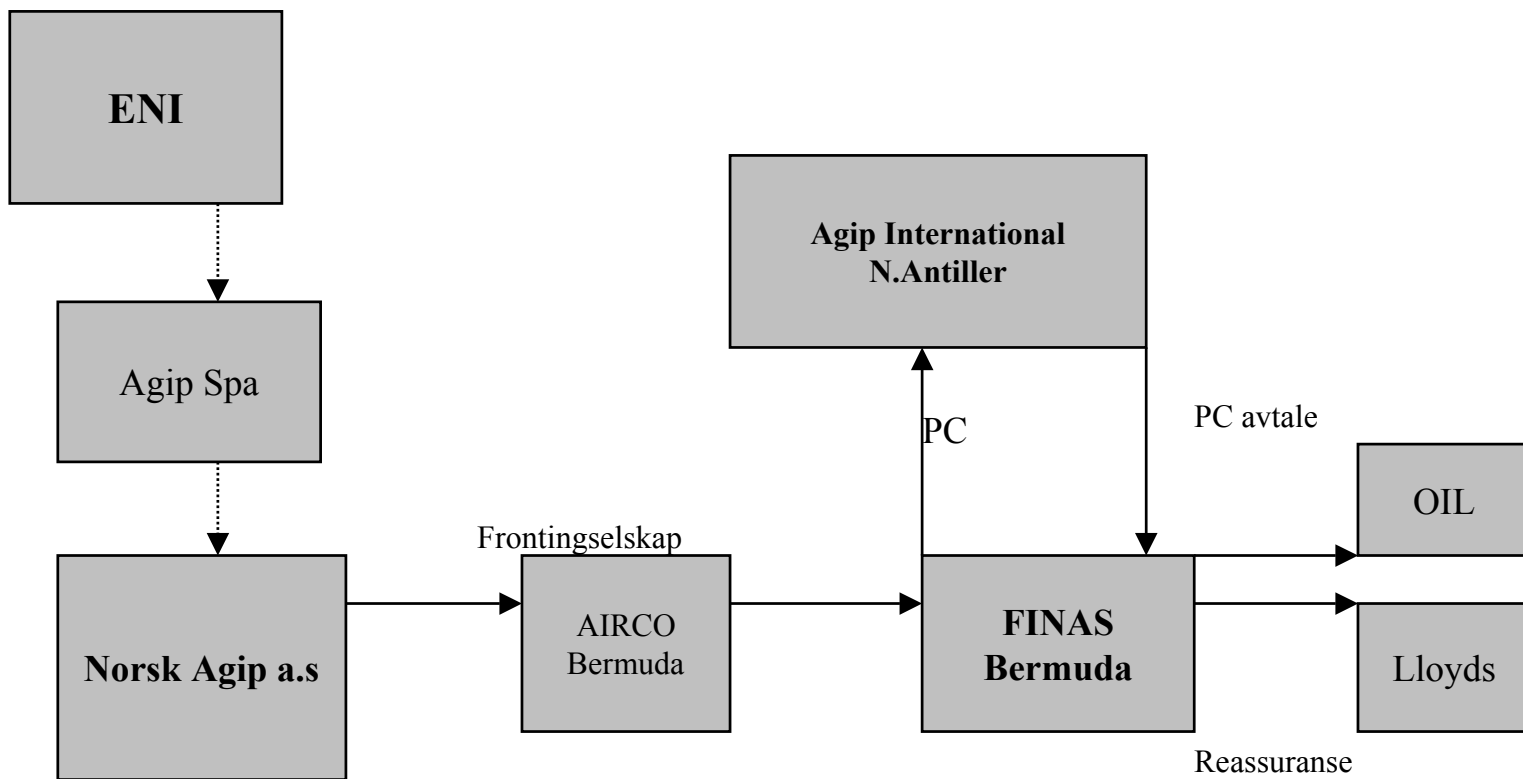
♣ Rateforskjell 1986 1,00% - 1,43%

♣ Rateforskjell 1987 1,00% - 1,18%

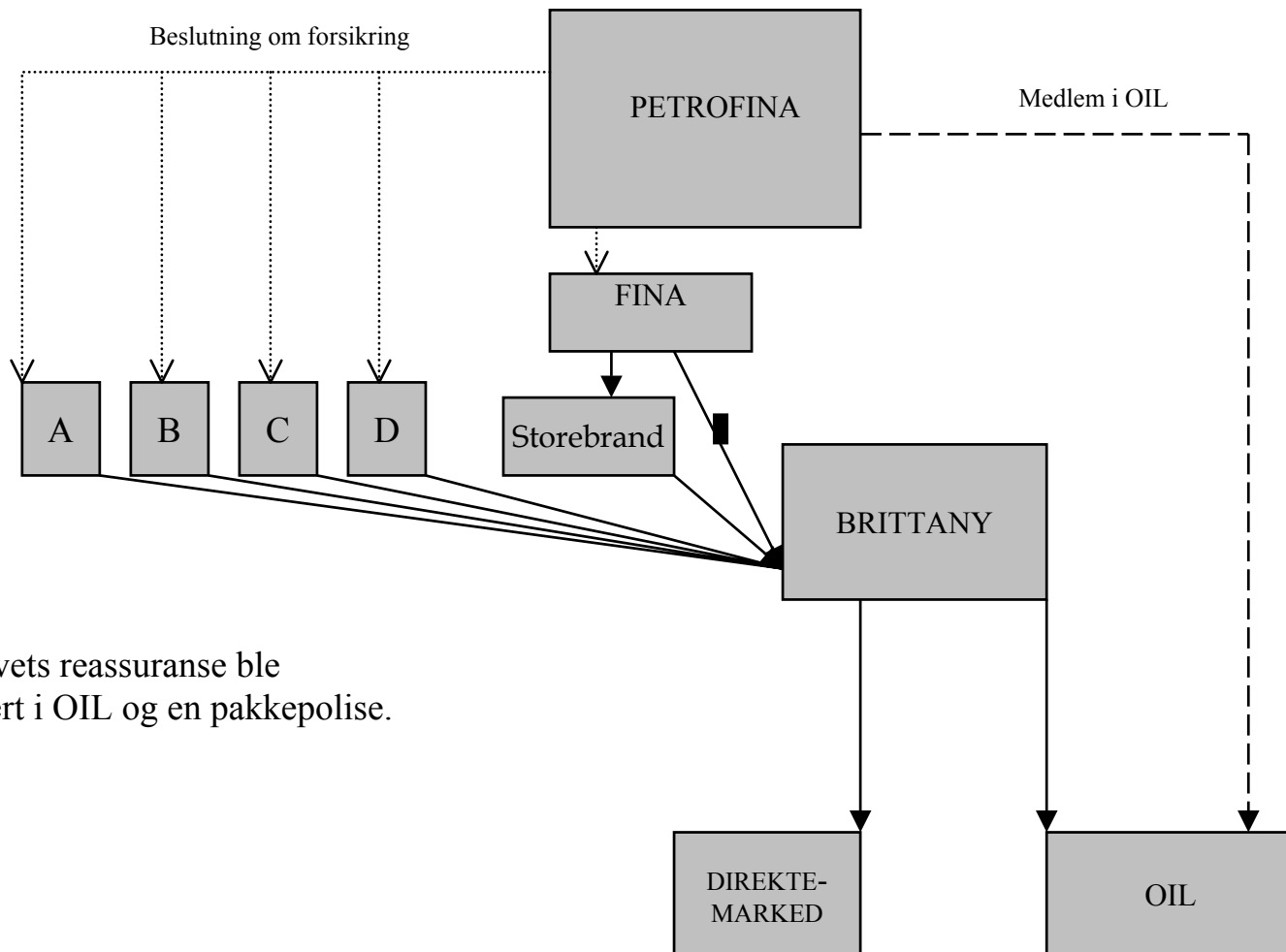

Agip -lagmannsretten

💧 Profit Commission anførsel

Captivets reassuranse ble plassert i OIL og en pakkepolise.

Fina - byrettsdom 3.12.99

Hovedproblemstilling i saken var:

Hva er det riktige sammenligningsgrunnlag etter sktl. § 54 første ledd

Saksøkers utgangspunkt:

Hva ville Finas forsikringer kostet på ”stand alone” basis ved kjøp av forsikring i f.eks Storebrand.

Klagenemnda formulerte vurderingstemaet som følger:

”Utgangspunktet er at transaksjonen skal tenkes gjennomført på de samme betingelser og med det samme innhold som i den avhengige transaksjonen. Har f.eks. et selskap fått gunstige betingelser, skal prisen vurderes i lys av disse kontraktsbetingelsene, men betingelsene i seg selv endres ikke. Den eneste faktiske omstendighet som skal endres er at man tenker seg at interessefellesskapet ikke er til stede.”

Byretten sluttet seg dette.

Fina - byrettsdom forts.

Henføring av samordningsfordel - anslått til 5 - 10%

Henføring av fordel ved å forsikre i OIL

Fordeling av premie i en pakkepolise - mulig å fordele?

Kost pluss - anbefalt metode vedr. tjenester, jfr OECD's regler pkt 2.32

Ikke i strid med OECD's retningslinjer å anvende flere metoder, jfr pkt 1.69

Fina - byrettsdom forts.

Retten uttalte:

”OECD’s retningslinjer pkt. 1.36 bestemmer at undersøkelse av kontrollert transaksjon skal baseres på den faktiske foretatte transaksjon slik den er blitt strukturert av de tilknyttede partene. I pkt 1.39 i retningslinjene pekes det imidlertid på at når det er et tilknytningsforhold mellom partene, kan de noen ganger inngås kontrakter som uavhengige ikke ville ha inngått. Ved kontrakter inngått mellom to deltakere i et multinasjonalt konsern (MNE), må ligningsmyndighetene derfor av og til forsøke å avgjøre hva som er de underliggende realiteter bak et kontraktsarrangement i forbindelse med at man anvender armlengdeprinsippet.”

Fina - byrettsdom forts.

Retten uttalte:

”Til tross for at søsterselskapene har separate poliser, finner retten det bevist at Petrofinakonsernet har opptrådt koordinert og samlet og at konsernets datterselskaper, deriblant Fina, er styrt av morselskapet i forbindelse med sine forsikringsopplegg. Petrofina SA har styrt direkteforsikringen i Brittany og har likeledes styrt Brittany i forbindelse med plassering i markedet og i OIL. ”

”Morkonsernets samordning av alle datterselskapenes forsikringsplasseringer er etter rettens mening en slik ”underliggende realitet bak kontraktsarrangementet” som OECD’s retningslinjer punkt 1.39 omtaler. Det dreier seg om en faktisk omstendighet som det er naturlig å fastholde når man skal vurdere om Finas premier er inngått på armlengdesbasis. Det er bindingen til kontraktsmotparten, Brittany, som skal tenkes bort, ikke samordningen med de øvrige søsterselskapene.”

Fina - byrettsdom forts.

Retten uttalte følgende om Klagenemndas metodebruk :

”Retten finner derfor at Klagenemndas kombinerte metodebruk i saken er korrekt og i tråd med OECD’s retningslinjer. Av punkt 1.69 fremgår det at der hvor man ikke kan konkludere med tilstrekkelig sikkerhet etter bruk av en tilnærmingstype, bør man i vanskelige saker benytte en mer fleksibel tilnærmingstype og benytte forskjellige metoder. Det samme går frem av punkt 2.5 og punkt 2.9”

Fina - byrettsdom forts.

Retten var enig i at det var flere elementer i en kost pluss analyse som var vanskelig å tallfeste. Dette var forhold som:

- ◆ Om det var mulig å fordele reforsikringspremien på de forskjellige datterselskap.
- ◆ Hvordan dette i tilfellet skulle gjøres
- ◆ Forskjeller i dekning, hva ble beholdt i egenregning
- ◆ Få opplysninger om adm.kost og normal fortjeneste

Retten mente at tross nevnte problemer kunne man etter en konkret vurdering i hvert fall avgjøre om det var grunn til å anta at Finas forsikring var overpriset.

